

192

Διαθήκη

φ. 109^v

/ Φ 111

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 7] [.....]
 / Μπεοπουλας / στὸ Νεοχώ / ριον / ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τε-
 λείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐ[δὲ τὴν ὥ] / ρα κατὰ τὸν εὐανγκελικὸν λόγον
 διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνω εἰρημένην κερά Ἑρήνην εὐρίσκε[ται εἰς] / κλίνην κατὰκοιτην
 καὶ φοβιζαμένην τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὴν καταλάβῃ ἀφνίδια καὶ μείν[ει ἀδιό] / -
 θωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης δια[θή-
 κης της δι] / ορθωθῇσεται σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ, ἀκεραία τῇ γλῶττα, καθαρά τὰς
 ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας της αἰσθήσεις [χά] / ριτιν Χριστοῦ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει
 πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένην συν[χώ] / ρεσιν,
 ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν. Ἐπειτα ἀφήνει ὁλωνῶν της τῶν
 παιδίῳ τὴν εὐ[χὴν] / τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν
 ἐδικήν της καὶ τοῦ μακαρίτου τοῦ πατέραν τος ἔτι [ἀ] / φήνει τὸ ἴδιο σπῖτιν ὅπου
 κάθεται τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μποτὲ Μᾶρκον Μυκονιάτην τὸν σ[ύνμπλιον] / τοῦ
 ἀργαστηρίου τοῦ μαστρὸ Ἰακώβου τοῦ Μπαλᾶ καὶ τῆς Βαλαοπούλας καὶ Κουμούνας
 Στράτας νὰ εἶναι / τῆς θυγατέρας της τῆς κερά Μαρίας ὅλο καθὼς εὐρίσκεται με
 τὴν εὐχὴν της νὰ εἶναι τῆς ἐξουσίας της / νὰ τὸ κάνη ὥς θέλει καὶ βούλεται που-
 λήσειν χαρίσειν ψυχικὸ τὸ δώσειν καὶ ὥς θέλῃ νὰ τὸ ποιήσῃ νὰ μὴν / ἡμπορῇ
 / μηδὲ νὰ / ἔ / χην ἀπὸ κανένα [κανένα] κοντράστιο μόνον ὥς νοικοκυρὰ καὶ ἐξου-
 σιάστρα ἃς τὸ κάνην καὶ ἀπὸ τὴν μα / σαρία νὰ δώσῃν τῆς ἀδελφῆς της τῆς Ἀνέ-
 ζας [[καὶ]] τὸ χαρὰνὶ μας καὶ τὸ τηγάνι μας νὰ εἶναι τῆς Μαρίας ἢ καὶ ἀπὸ τὴν
 ἄλλῃ μασαρί / α ὅ,τιν θέλει ἢ αὐτὴν Μαρία / ἃς τῆς δώσῃ / ἀκόμη νὰ δώσῃν καὶ
 τοῦ ἀδελφοῦν της τὸ σεντουκάκιν ποῦ / ἔχομε καὶ νὰ δώσῃν ἢ αὐτὴν κερά Μαρία
 καὶ ἓνα ρεάλιν εἰς τὴν Ἀγία Παρασκευὴ τοῦ Πανιόλου διὰ / τὴν ψυχὴν της ἐκεῖ ποῦ
 θε νὰ θαπτῇ. Ἀκόμη ἀφήνει τοῦ υἱοῦν της τοῦ Νικόλα τὸ χωράφιν ὅπου ἔ / χουσιν
 εἰς τὴν μονὴ εἰς τὸν τόπον τοῦ ποτὲ μακαρίτην ἀφέντη Τζουάνε Γιουστινιάνου ἐλεύ-
 τερον τὸ κρατεῖν κουντουβερνικὸν Ἀντώνης Λουμπαρδόπουλος. Ἀκόμη ἄλλο ἓνα
 κομμάτι χωράφιν στὰ Ὑ / ψὰ ἔχει μέσαν μιὰ πρυνιὰ καὶ μιὰ βελανιὰ καὶ ἔχει τὸ
 μισὸν τοῦ Παντελάκην ὁ γαμπρὸς ὁ Ζα / χαρίας καὶ τὸ ἄλλο ἓμισὸ εἶναι ἐδικό μας
 καὶ νᾶναι καὶ αὐτὸν τοῦ Νικόλα. Ἐτζιν λέγειν καὶ παραγγέ / λλει ὁλωνῶν τῶν παι-
 διῶν της ὅτιν νὰ εἶναι ὅλα ἀγαπημένα ὥσάν καλὰ ἀδέλφια εἰδὲ / ὅποιο παιδί ἤθελε

εὐρεθῆν νὰ σκανταλίσην καὶ νὰ κοντραντίρην νὰ ἔχην τὴν κατάρρα / μου ἐμὲν καὶ τῶν γονέω μου. "Ἐτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παραγγελίαι τι ἕτερον καὶ / εἶπέ μου οὐχὶν εἰ μὴν ἡ παροῦσαν τῆς διαθήκην θέλει εἶσται ἰσχυρὰς βεβαία καὶ ἀχάλαστην / παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος:—

/ — Μιχάλης Λεφκαρὸς μάρτυρας —

/ — Μιχάλης παρακαλετὸς μάρτυρας — — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

193

Γεροντομοῖρι

φ. 110^r

/ Ἐβγαλμένη Φ 112

/ [+ 1682/ ἐν μηνὶ Μαρ]τίου 10/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπο / [γρά]φοντος νοτάριου ὁ μισέρ Ἀντωνάκης Γρίσπος ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ μισέρ Σταυριανὰ / [κη] Μιχαλίτζην καὶ μαρτυρᾷ καὶ λέγειν πὼς ἐπειδὴ καὶ ἡ κερά Ἑρήνην τοῦ Γραμματικοῦ / [...] νὰ του ἐκάμα μία πιτροπικὴν ἀπὸ τὴν Μπόλην ὅτιν νὰ ἔρθην ἐδῶ εἰς τὴ Να / ξία νὰ πουλήσῃ ἓνα ἀργαστήριν ὅπουχε ἡ αὐτὴν κερά Ἑρήνην καὶ νὰ δῇ καὶ διὰ τὸ / γεροντομοῖριν ὅπου ἔτρωγε ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν ὅπου ἔδωσεν τῆς θυγατέρας τῆς / ὁ ὅποῖος μισέρ Ἀντωνάκης κατὰ τὴν μπιτροπικὴ ὅπου τοῦ εἶχε καὶ κατὰ τὴν ἐξουσία / ὅπου τοῦ ἔδιδε ἤρθε ἐδῶ εἰς τὴν Ναξία καὶ ἐπούλησεν τὸ ἄνω λεγόμενον ἀργα / στήριν. "Ἐτζί πάλι μετέπειτα ἐπούλησεν ἡ θυγατέρα τῆς ἄνωθεν κερά Ἑρήνης / ἡ κερά Μαρία τὰ τρία τετάρτια τοῦ ἀμπελιοῦ ὅπου τῆς εἶχε ταμένο πουργὶ / τοῦ μισέρ Στα / υριανὰ / κη Μιχα / λίτζη / καὶ τὸ ἄλλο τετάρτιν τὸ ἐκράτηξε καὶ ἐπουρκόταξέν το ἡ αὐτὴν Μαρία τῆς θυγατέρας τῆς τῆς κερά Γιακουμίνας τὸ ὅποῖο τετάρτι τὸ ἐπούλησεν πάλι ἡ αὐτὴν / κερά Γιακουμίνα τοῦ μισέρ Ἰάκωβου Κουτελάρου μὲ θέλημα τοῦ ἄνωθεν μισέρ Ἀντωνίου / τοῦ ἐπιτρόπου καὶ πάλιν ὁ εἰρημένος Κουτελάρος τὸ ἐπούλησεν τοῦ ἄνωθεν μισέρ / Σταυριανάκην μὲ θέλημα πάλι τοῦ ἰδίου πιτρόπου κατὰ τὴν μπιτροπικὴν / ὅπου τοῦ εἶχε καθὼς λέγειν πὼς τὴν ἐπρεζεντάρισεν εἰς τὴν νοταρία ὅπου / ἐγέννηκαν οἱ ἄνωθεν πουλησίες τοῦ τεταρτίου καὶ ἔλαβεν ὁ αὐτὸς πίτροπος / ρεάλια ὀκτὼ ἡγγου (νούμερο) 8/ τὰ ὅποια τὰ ἔλαβε διὰ κόντον εἰς ἐκεῖνο ὅπου / ἔτρωγε ἡ ἄνωθεν κερά Ἑρήνην γεροντομοῖριν ἀπὸ τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι / καὶ ἐπόμεινε τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι